

Мађарски парламент усвојио је измене закона и пословника које практично ућуткују опозицију. Виктор Орбан је спреман на све само да не изгуби власт, пише у свом коментару Кено Ферсек, дописник Дв из Будимпеште.

Мађарском премијеру Виктору Орбану очито ништа није важније од останка на власти. Он једино хоће да буде газда у држави. Зато Виктор Орбан пораз на изборима схвата као личну увреду. Након што је на изненађење многих 2002. изгубио изборе, изрекао је реченицу по којој је постао познат: „Домовина не може бити у опозицији.“

Када је рекао „домовина“, мислио је на своју странку Фидес, његове бираче и пре свега на себе самог. У круговима блиским Орбану се наводи да је након пораза пао у кризу. Такође се заклео да ће, ако поново постане премијер, учинити све да никада не изгуби.

Ипак, није успео. Након 13 година је опет изгубио – у октобру је опозиција добила локалне изборе у многим важним градовима, укључујући Будимпешту која носи посебан симболички значај.

То је био доказ да Орбанов систем, који на све начине разбија опозицију, ипак није непобедив. Премијер је пре гласања назвао опозицију „јадном“, а онда је од тих „јадника“ изгубио.

Сада узвраћа ударац, како би себе и свој систем додатно осигурао против губитка власти на националном нивоу. Парламент је ових дана усвојио нове законске одредбе, а планиране се још њих. Крећу се од ограничења формирања посланичких група, преко веће контроле у сектору културе, до даљег смањења пореског суверенитета општина.

Посебно су драстични прописи о наводним прекршајима посланика током седница Скупштине. Прописи дају председнику парламента толико моћи и снаге за финансијске санкције да опозицију практично може да ућутка.

Још од измена пословника пре пет година, мађарски парламент је махом чиста гласачка машинерија, а опозиција је само декорација. Председник парламента Ласло Ковер, поборник десничарских теорија завере, не пропушта прилику да казни опозиционе посланике или новинаре који извештавају о раду парламента.

Орбан се последњих месеци понашао прилично умерено. Углавном је избегавао таласање јер је хтео да обезбеди за свог човека место европског комесара за проширење. То утицајно место даје Мађарској пуно простора у политици према Западном Балкану и подршци ауторитарним лидерима тог региона. Орбанов маневар је успео.

Од дана када је Оливер Вархељи именован за комесара за проширење, Орбан поново пуца рафално: против америчког милијардера Сороса, против цивилног друштва и опозиције, против „декадентног“ либералног Запада. Пуца речима и пуца законима.

То још једном показује да не треба гајити имати илузије о Орбану. Антидемократска трансформација Мађарске ће се наставити, Орбан ће све више померати границе своје наводне демократије у правцу ауторитарног, диктаторског система.

Чињеница да је мађарски парламент поново деградиран, управо када се Брисел бавио Мађарском због кршења владавине права, показује шта Орбан заправо мисли према ЕУ и европским вредностима.

(Дојче веле)